

Asia: VN/11423/2021

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvontalaiksi

Taustatiedot

Vastaajatahon virallinen nimi

Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymä/ hyvinvointialue

Vastauksen kirjanneen henkilön nimi

Sami Metsäranta

Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot

Ismo Rautiainen, ismo.rautiainen@phhyky.fi, 044 729 7982; Sami Metsäranta, sami.metsaranta@phhyky.fi, 044 440 3078

Lausunnonantajan lausunto

1. Onko lain soveltaminen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuussa oleviin tahoihin riittävä (1 §, 4 § 1 kohta)?

Kyllä

2. Onko lain soveltaminen samanlaisena kaikkiin palveluntuottajiin niiden oikeudellisesta muodosta ja toiminnan tarkoituksesta huolimatta perusteltu ratkaisu (1 §, 4 § 2 kohta)?

Ei kaikilta osin [Valvontalaki ja sen perustelut jättävät epäselväksi palvelunjärjestäjän mahdollisuuden määritellä itse rekisteröivät palveluntuottajat oman palvelutuotantonsa osalta.]

3. Parantavatko palveluntuottajalle ja toiminnalle asetetut edellytykset asiakas- ja potilasturvallisuutta (2 luku, 16 §)?

Kyllä pääosin [1. Soteri-rekisteri, yhteiset edellytykset kaikille tuottajille ja palveluyksiköille sekä yhteneväinen yksiköiltä vaadittava dokumentaatio lisäävät asiakas- ja potilasturvallisuutta. 2. Sairaalan määrittelemine yhdeksi palveluyksiköksi voi aiheuttaa haasteita yksikön rekisteröinnissä

ja rekisteritietojen päivittämisessä. 3. Laissa ja sen perusteluissa tulisi selkeämmin määritellä palveluntuottajan vastuuhenkilön ja palveluyksiköiden vastuuhenkilöiden vastuut ja velvoitteet.]

4. Vähentääkö palveluntuottajan ja sen palveluyksiköiden erillinen rekisteröinti, palveluyksiköiden siirtokelpoisuus ja riskiperusteinen hyväksymismenettely palveluntuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä (16 §, 21 §)?

Ei kaikilta osin [1. Erillinen rekisteröinti ja palveluyksiköiden siirtokelpoisuus vähentävät hallinnollista työtä. 2. Palveluyksikön rekisteröintiin tarvittavan toimintasuunnitelma voivat lisätä hallinnollista työtä, vaikka muilta osin rekisteröintiin vaadittavat dokumentaatio on jo käytössä palvelutuotannossa. 3. Valvontalain ja pelastustoimen järjestämislain velvoitteista johtuen hyvinvointialueelle tulee useita omavalvontaohjelmia, joten erillisten ja oletettavasti osin päällekkäisten ohjelmien koordinointi lisää hyvinvointialueen hallinnollista työtä. Lisäksi monitasoinen ohjelmakokonaisuus vaikeuttaa hyvinvointialueen strategista johtamista.]

5. Vähentääkö yhteisen palveluyksikön käyttömahdollisuus palveluntuottajan ja viranomaisen hallinnollista työtä ja parantaako se mahdollisuuksia valvoa toimintaa kokonaisuutena (4 § 6 kohta, 22 §)?

Kyllä

6. Onko valtuutetun palveluntuottajan käsite ja tehtävät perusteltuja (4 § 6 kohta, 22 §)?

Ei kantaa

7. Onko valtuutetun palveluntuottajan käsitteelle muita vaihtoehtoja?

Ei kantaa

8. Onko palvelunjärjestäjän ja palveluntuottajan omavalvontaa koskevat säännökset riittävät (4 luku)?

Ei kaikilta osin [1. Palveluntuottajan omavalvontaa koskevassa pykälässä 27 ei säädetä tuottajan omavalvontaa, vaan pääasiassa palveluyksikön omavalvontaa. Kun valvontalaki luo kolmiportaisen valvontakokonaisuuden (järjestäjä, tuottaja, yksikkö) tulisin säädöksissä huomioida erikseen eri tasojen velvoitteet. 2. Koska hyvinvointialueet eivät välttämättä eriytä palveluiden järjestämistä ja tuottamista tarkkarajaisesti, voi valvontalain säädökset palvelunjärjestäjän ohjaus- ja valvontavelvollisuudesta aiheuttaa epäselvyyksiä esimerkiksi sen osalta, miten palveluntuottajien sote-valvonta tulisi hyvinvointialueella järjestää.]

9. Ovatko valvontaviranomaisen keinot riittävät asiakas- ja potilasturvallisuuden kannalta (5 luku)?

Kyllä [1. Pidämme hyvänä säädöstä, jossa todetaan, että tarvittaessa palvelunjärjestäjä, palveluntuottaja ja palveluyksikön vastuuhenkilö voi pyytää valvontaviranomaiselta ohjaus- ja arviointikäyntiä. 2. Laissa myös todetaan riittävän selkeästi valvontakertomusten lähettämisestä palvelunjärjestäjän ja valvontaviranomaisten välillä.]

10. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon valvontalaista?

1. Valvontalain vaikutusten arvioinnissa tulisi huomioida kattavasti, kuinka lain säädökset vaikuttavat hyvinvointialueiden strategiseen johtamiseen ja johtamisjärjestelmien kehittämiseen.

2. Valvontalaissa ja sen perusteluissa ei huomioida riittävästi sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain seuranta- ja arviointivelvoitetta, jonka toteuttaminen hyvinvointialueiden välisessä vertaiskehittämisessä vaatii omavalvonnan tietosisältöjen ja mittareiden yhdenmukaistamista.

Sami Metsäranta